

11/01/2026

Κυριακή μετά τα Φώτα στον Ι. Ναό Υπαπαντής του Κυρίου Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Κυριακή 11 Ιανουαρίου (μετά τα Φώτα), εορτή του Αγίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου, το πρωί στον Ιερό Ναό Υπαπαντής του Κυρίου Βεροίας, τελέστηκε αρχιερατική θεία Λειτουργία.

Προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἐνὶ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς».

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, ἀκούσαμε τὸν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο νὰ διακηρύσσει ὅτι «ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις».

Ἐπεφάνη ἡ χάρις στὸν Ἰορδάνη μὲ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μας νὰ βαπτίζεται ἀπὸ τὸν τίμιο Πρόδρομο, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ-Πατρός νὰ πιστοποιεῖ τὴν ταυτότητα τοῦ Υἱοῦ του καὶ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ δίδει τὴ μαρτυρία τῆς ἐνότητος τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ νὰ προτυπώνει τὴν παρουσία του στὴν Ἐκκλησία ὡς διαρκοῦς πηγῆς τῆς θείας χάριτος.

Ἡ ἐμφάνιση αὐτὴ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν πρώτη δημόσια παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐπιβεβαιώνει καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔφερε στὴ γῆ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ δίδοντας σὲ κάθε ἄνθρωπο τὴ δυνατότητα τῆς σωτηρίας.

Ἡ χάρις ὅμως τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι κάτι ἀόριστο καὶ ἀφηρημένο, τὸ ὁποῖο ἐμφανίσθηκε ἀπλῶς στὸν κόσμο μὲ τὴν ἐνανθρώπηση καὶ τὴ βάπτισμα τοῦ Κυρίου

μας. Είναι κάτι τό οποίο «έδόθη ένί έκάστω ήμῶν», ὅπως άκούσαμε σήμερα τόν μέγα άπόστολο Παῦλο νά λέγει, «κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς».

Ὁ Θεός δηλαδή διένειμε τή χάρη του σέ κάθε άνθρωπο προκειμένου νά έπιτευχθεῖ ὁ σκοπός γιά τόν ὅποιο δόθηκε. Δέν δόθηκε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στους ανθρώπους ὡς ανταπόδοση τῆς άρετῆς ἢ τῶν ίκανοτήτων τους. Δόθηκε ὡς δωρεά, ανάλογα μέ τίς δυνατότητες τοῦ καθενός, ὥστε νά τήν διαχειρισθεῖ τόσο γιά τήν προσωπική του ὠφέλεια καί σωτηρία ὅσο καί τήν ὠφέλεια καί τή σωτηρία τῶν ἄλλων ανθρώπων.

Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός τῆς διανομῆς τῆς θείας χάριτος στους ανθρώπους. **Ὁ Θεός δέν θέλει νά σωθοῦν μόνο κάποιοι, ἀλλά θέλει «πάντας ανθρώπους σωθῆναι καί εἰς επίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».** Γι' αὐτό καί δίδει σέ κάποιους ὄχι μόνο τή χάρη γιά νά φθάσουν οἱ ἴδιοι στή σωτηρία, ἀλλά καί γιά νά βοηθήσουν τούς ἄλλους ανθρώπους νά τήν έπιτύχουν.

Γιά τόν λόγο αὐτό, καί ὅπως άκούσαμε στό άποστολικό ανάγνωσμα, ὁ Θεός έδωσε τούς άποστόλους, τούς εὐαγγελιστές, τούς ποιμένες καί διδασκάλους, ὥστε ἄλλοι νά μεριμνοῦν γιά τόν καταρτισμό τῶν πιστῶν, ἄλλοι γιά νά διακονοῦν, ἄλλοι γιά νά συμβάλλουν μέ τόν λόγο τους στήν οἰκοδομή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, ανά τούς αἰῶνες, ὅλοι «κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς».

Ὁ λόγος τοῦ άποστόλου Παύλου έπιβεβαιώνεται άπό τή ζωή καί τήν ιστορία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ χάρη πού έλαβαν οἱ ἅγιοι άπόστολοι ἢ ιεροί εὐαγγελιστές δέν έξαντλήθηκε στά ὅρια τῆς ζωῆς τους. Τό μέτρο τῆς δωρεᾶς ἦταν γι' αὐτούς τέτοιο, ὥστε μέ τό κήρυγμά τους, μέ τά έργα τους, μέ τούς αγῶνες τους νά ὀδηγοῦν εἴκοσι αἰῶνες τώρα τούς ανθρώπους στόν Χριστό καί νά καταρτίζουν τούς πιστούς.

Ἀνάλογα ισχύουν καί γιά τούς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τούς αγίους ιεράρχες, οἱ ὅποιοι δέν δίδαξαν μόνο στήν έποχή τους, ἀλλά διδάσκουν καί θά διδάσκουν πάντοτε τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Καί έπειδή ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δέν έχει παύσει νά ενεργεῖ στήν Ἐκκλησία, πού εἶναι ἡ κιβωτός της στόν κόσμο καί τό μέσο τῆς σωτηρίας ὅλων μας, συνεχίζει νά δίδει καί ποιμένες καί διδασκάλους «πρός τόν καταρτισμόν τῶν αγίων, εἰς έργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ».

Γιά τή σωτηρία μας ὁμως απαιτεῖται καί ἡ δική μας προσπάθεια. Απαιτεῖται καί ἡ αξιοποίηση τῆς χάριτος πού έχει λάβει ὁ καθένας μας «κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς» στό μέγιστο βαθμό.

Ὁ Θεός δέν μᾶς ἔδωσε τή χάρη του ἄσκοπα. Μᾶς ἔδωσε αὐτή τή μεγάλη δωρεά καί μᾶς ἔκανε αὐτή τή μεγάλη τιμή, νά μᾶς προσφέρει τή σωτηρία, ἀναμένοντας καί ἀπό ἐμᾶς νά κάνουμε τή μέγιστη προσπάθεια γιά νά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας. Δέν περιμένει ἀπό ὅλους μας νά κάνουμε τό ἔργο τῶν ποιμένων καί τῶν διδασκάλων. Δέν περιμένει ἀπό ὅλους μας νά γίνουμε ἀπόστολοι ἢ ἱεραπόστολοι. Περιμένει ὅμως νά κάνουμε ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιά νά ἀξιοποιήσουμε αὐτή τή χάρη πού μᾶς ἔδωσε, γιά νά φθάσουμε «εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας». Δέν ἀρκεῖ ἐπομένως τό γεγονός ὅτι εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἢ ὅτι μετέχουμε εὐκαιριακά στή μυστηριακή ζωή της ἢ ὅτι κάνουμε κάποιες καλές πράξεις. Δέν μπορούμε νά ἐπαναπαυόμεθα σέ αὐτά. Ὁ Θεός περιμένει ἀπό ὅλους μας περισσότερη προσπάθεια γιά νά ἀξιοποιήσουμε τή δωρεά τῆς χάριτός του, ὅπως μᾶς τό δίδαξε ὁ Χριστός μέ τήν παραβολή τῶν ταλάντων. Περιμένει τόν ἀγώνα μας γιά νά προοδεύσουμε στήν ἐν Χριστῷ ζωή, γιά νά ἐνωθοῦμε περισσότερο μέ τόν Χριστό, γιά νά τόν πιστεύσουμε καί νά τόν ἀγαπήσουμε περισσότερο, γιά νά ἐπιθυμοῦμε καί νά ἐπιδιώκουμε μέ κάθε τρόπο νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας, γιά τήν ὁποία ἦλθε ὁ Χριστός στόν κόσμο καί ἐπεφάνη ἡ χάρη του σέ ὅλους μας.

Αὐτή ἄς εἶναι ἡ προσπάθεια καί ὁ ἀγώνας μας καί τό νέο ἔτος στό ὁποῖο εἰσῆλθαμε πρῖν ἀπό λίγες ἡμέρες, ὥστε νά αὐξάνει ὁ Θεός στήν ψυχή μας τή χάρη του καί νά πληροῖ μέ αὐτήν τή ζωή μας.

